

Men det interessante er, at i løbet af den debat, vi har haft i eftermiddag, har statsministeren udtalt sig på en måde, der kan tolkes, som om at han er uenig i den kritik, som Folketinget om et øjeblik vil udtale.

Statsministeren har i dag fastholdt, at den beslutning, der blev truffet af regeringen den 10. oktober, var rigtig og nødvendig. Det er ikke det, Folketinget i dag siger. Det, Folketinget i dag beslutter, er at kritisere den beslutning. Hr. Holger K. Nielsen udtrykte det direkte ved at sige, at også selve beslutningen var kritisabel.

Her ved afslutningen af debatten vil jeg derfor gerne spørge statsministeren: Er statsministeren enig med hr. Holger K. Nielsen i, at også selve beslutningen, der blev truffet den 10. oktober, var kritisabel?

Per Stig Møller (KF):

Det var naturligvis klogt af statsministeren at forholde sig tavs efter denne debat, for hvad i alverden skulle statsministeren svare andet end, at det er rigtigt alt sammen. Vi har klokket i det fra den første stund. Det var da en anderledes værdig måde at reagere på, end det skete under Folketingets spørgetid i sidste uge, hvor statsministeren forfaldt til et hidsighedsanfald, da han skulle placere ansvaret. Det er nu klart statsministerens. Men det har så også betydet, at vi her efter folketingsdebatten klar har kunnet markere: Ansvaret er regeringens, og ansvaret er først og fremmest statsministerens.

Statsministeren har undladt at besvare de mange spørgsmål, der har været. Bl.a. har han undladt at besvare, hvorfor han har givet fem meget alvorlige, forkerte oplysninger til Folketinget og til offentligheden. Det er ganske alvorligt, at en statsminister ikke siger sandheden og kommer med modstridende forklaringer. Det er utrolig pinligt for et land, at B.T. kunne have en forside som denne her, hvor der står: »Rushdie: Nyrup lyver«. Vi har ikke fået nogen forklaring på, hvorfor statsministeren mener, Rushdie tager fejl. Rushdie siger, Nyrup lyver, og det lader man bare passere.

Folketingets gennemhegling af regeringen og statsministeren passerer bare. Folketingets underkendelse af hele forløbet og markering af en regerings manglende evne til at tackle en vanskelig situation i forhold til omverdenen og derefter i forhold til den danske offentlighed og Folketinget passerer bare.

Det hele starter med en undervurdering af fatwaen, og derfor har det været nødvendigt for

Folketinget at indskærpe over for regeringen, at det er kampen imod fatwaen, det hele begynder med, som der står i det sidste afsnit af dagsordenen, og at man ønsker at fastholde den linje, som betyder, at vi hele tiden beskytter ytringsfriheden og kæmper imod fatwaens virkninger. Der starter det hele, og regeringen undervurderede ytringsfrihedens betydning og den danske rolle i kampen for ytringsfriheden.

Ja, vi har så kunnet konstatere i dag, at regeringen tager det hele til sig, den bliver siddende efter at have fået at vide, at Folketinget udtaler en klar kritik af det samlede forløb, at sagens håndtering var kritisabel og præget af fejlslø, og at den ikke leverede et klart alternativ, når den nu tog en trusselsvurdering så alvorligt, som den skulle – og som det selvfølgelig er regeringens ansvar at tage alvorligt – men uden at vurdere andre muligheder, uden så meget som at bestille andre muligheder, før vi her i Folketingets spørgetid fra vores side havde leveret den anden mulighed, nemlig at rykke arrangementet frem til den 13.

Men dagen er slut. Rushdie har fået sin pris. Det er vi alle glade for, og nu skal det så dreje sig om at få den danske politik på omgangshøjde med omverdenen igen. Vi er kommet ned i en bølgedal, og så må vi andre bringe den op igen.

Formanden:

Videre i ordførerrækken fru Kirsten Jacobsen og derefter hr. Søren Søndergaard.

Kirsten Jacobsen (FP):

Statsministeren har været forbavsende afdæmpet – jeg var lige ved at sige ydmyg – i dag.

Det passede da også bare andet, når man er vant til at se statsministeren hidse sig sådan op, at han er ved at fare op i loftet, fordi Folketinget tillader sig at indkalde ham til samråd for at bede om svar – så er det helt andre attituder!

Det er også helt andre attituder end dem, statsministeren viste, da denne sag kom frem: Da var det en vred statsminister, som nærmest syntes, det var uforskammet, at man begyndte at sætte spørgsmålstegn ved regeringens håndtering af sagen.

Så siger statsministeren i dag: Det er jo heldigvis sådan, når man har lavet en fejl, at hvis man træder frem og indrømmer fejlen og gør skaden god, så kan man også blive tilgivet.

Ja, sådan er det, og det vil jeg da ønske at statsministeren i fremtiden kan lære noget af,